

## **Onze lichte verdrukking**

We lezen in 2 Kor. 5:16 de volgende heerlijke, ware woorden van de apostel Paulus:

*16 Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.*

Een christen verliest de moed niet, ook niet in verdrukkingen. Paulus maakte behoorlijk veel beproevingen en verdrukkingen mee en soms stond de Heere Jezus hem persoonlijk bij.

In Jeruzalem dreigden de Farizeeërs en de Sadduceeën hem te verscheuren maar hij werd door een hoofdman in veiligheid gebracht. En de volgende nacht zei de Heere tot hem: (Hd. 23:11)

*Heb goede moed, Paulus, want zoals je in Jeruzalem van Mijn zaak getuigd hebt, zo moet je ook in Rome getuigen.*

En Jezus zei tegen een verlamde man, die tot Hem gebracht werd: *Zoon, heb goede moed, uw zonden zijn u vergeven.*

Misschien heeft u in de strijd van het leven dit woord van Jezus ook nodig om moed te grijpen. Ook vanavond zegt Hij: *Zoon ... of Dochter ... heb goede moed, je zonden zijn je vergeven.*

Toen Paulus bijna in Rome was aangekomen waar hij voor de Keizer moest verschijnen, kwamen hem een paar broeders, die van zijn zaak gehoord hadden, hem tegemoet.

En dan staat er in Hand. 28:15 *Toen Paulus hen zag, dankte hij God en vatte moed.*

Zo worden ook wij vanavond weer bemoedigd dat wij elkaar zien. Dan danken we God en vatten moed!

*16 Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens,*

*toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.*

Wij verliezen de moed niet, zegt dus vers 16, integendeel. En dan noemt Paulus 2 zaken op:

Onze "mens van buiten" zoals de grondtekst zegt, zal vergaan. Die uiterlijke mens gaat straks de grond in en vergaat.

Maar de innerlijke mens ondergaat een heerlijk proces: Hij wordt van dag tot dag vernieuwd!

"Vernieuwd" is een prachtig woord. Wij veranderen naar Zijn beeld zegt 3:18

Hoe gebeurt dat in de praktijk? Dat is altijd een praktische vraag. In het volgende hoofdstuk (5:4b) staat het antwoord: ... *zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.*

Gods deugden dat is het leven. Zijn geduld, Zijn zachtmoedigheid, Zijn vriendelijkheid. En door de

Geest wordt de onvriendelijkheid, de hardheid en de bitterheid verslonden.

"Verslonden" ... als een hongerige wolf die zijn prooi op eet. Ik stel mij voor dat wij op die manier van dag tot dag vernieuwd worden.

Nu gaan we naar 2 Kor. 4:17  
*Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.*

Wat een heerlijke woorden van God; ... het bruist van leven.

Paulus had een doorn in het vlees om hem klein te houden ... verder heeft hij van de Joden vijf maal de veertig min één slagen ontvangen.

Ook is hij nog driemaal met de roede gegeseld. En dat is nog niet alles: hij is ook een keer gestenigd en driemaal heeft hij schipbreuk geleden.

Hoe kan hij nu zeggen dat zijn verdrukking licht is ??? Als hij alleen maar zag op het zichtbare dan zou hij dat niet kunnen zeggen. Maar het antwoord staat in vers 18:

*Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik (SV tijdelijk), maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.*

Terug naar vers 17:

Onze verdrukking is licht (in het licht van vers 18). Jezus heeft immers ook gezegd dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht. En Johannes schreef ook dat Gods geboden niet zwaar zijn omdat wij uit God geboren zijn.

Onze verdrukking is van korte duur

Een lichte verdrukking en daarbij ook nog kort van duur. In vergelijking met de eeuwigheid is onze verdrukking inderdaad zeer kort.

Als wij het goed nemen – net zoals Paulus - dan brengt die verdrukking iets in ons. Er staat zo mooi: brenge in ons

Een vraag: wat brengt het in ons, als wij het goed nemen? Het antwoord luidt: heerlijkheid, namelijk iets van de heerlijkheid van Jezus, van Zijn deugden.

Daarom zegt Petrus ook in Zijn 2<sup>e</sup> brief 1:5 dat wij ons met alle inzet op moeten toelagen, om aan ons geloof de deugd toe te voegen. Het bewerkt dus iets van Jezus heerlijkheid in ons.

Paulus omschrijft die heerlijkheid zo: een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid.

Die heerlijkheid gaat dus alles te boven en is blijvend. Die heerlijkheid geeft gewicht in ons leven. Het is een onzichtbare, innerlijke heerlijkheid.

Petrus (1 P.3:4) schrijft over zusters:

*... maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart,*

*met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.*

Ook hier weer twee vruchten van de Geest: zachtmoedigheid en stilheid. Het is een verborgen tooi en een onvergankelijke tooi. Die inhoud gaat dus mee, de eeuwigheid in!

*Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik (SV tijdelijk), maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.*

We gaan verder met 2 Kor. 5:1  
*Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.*

Paulus gaat ons verder troosten met wat komt. Ons wacht een gebouw, een huis, een eeuwige woning.

Dat heeft Jezus ons immers ook gezegd in Joh. 14:2

*In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken.*

Er wordt dus een plaats, een plek om te wonen, voor ons gereed gemaakt. Die plaats heet Sion, het nieuwe Jeruzalem, het huis met vele woningen.

Openb. 22

*14 Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan.*

Dan komt er scheiding tussen licht en duisternis, een eeuwige scheiding zoals uit vers 15 blijkt:

*Maar buiten bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de*

*afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet.*

Hoe heerlijk om een woning te hebben in die stad.

Het woord kwam tot Johannes op Patmos in Op. 21:9 *Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien.*

En toen zag Johannes het nieuwe Jeruzalem, een stad die de heerlijkheid Gods had.

Over die stad staat geschreven in Op. 21:24

*En de naties die zalig worden, zullen in haar licht wandelen, en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin.*

Daaruit blijkt, dat er in de eeuwigheid een verschil in heerlijkheid is. Wat de bijbel leert is onze maatstaf:

(1) Naties, volkeren die zalig worden en (2) daarover koningen en (3) de bruid, het nieuwe Jeruzalem.

Dus, teruggaand naar 2 Kor. 5:1 ... wij krijgen een eeuwig huis, niet met handen gemaakt en toch een eeuwig huis.

2 Cor. 5:2/3

*2 Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden 3 als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden.*

Wij sterft als christen zonder dat hij bekleed is met de deugden van Christus, sterft als iemand die geestelijk gesproken naakt is.

Sterf je "overkleed" dan heb je door genade de deugden van Jezus aangedaan.

*4a Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten omdat we het zwaar te verduren hebben; \*

Wij hebben het soms zwaar te verduren en wij zuchten, zegt Paulus. Hij zucht niet van "o, wat heb ik het zwaar" maar

waarom hij zucht, staat in vers 4b:

*4b wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.*

Dat zuchten is een diep verlangen dat in die verdrukkingen het sterfelijke door het leven wordt verslonden. Hij verlangt en zucht er naar om overkleed te worden met het leven: de deugden van Christus.

Bijvoorbeeld om geduld en volharding aan te doen in het lijden zoals over Job geschreven staat. Ga niet zuchten tegen elkaar zoals Jakobus 5:9/11 staat:

*9 Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur..*

*10 Mijn broeders, neem tot een voorbeeld van het lijden en van het geduld de profeten, die in de*

*naam van de Heere gesproken hebben.*

*11 Zie, wij prijzen hen gelukkig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt uit de uitkomst van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.*

Wij staan niet alleen in de verdrukking, nee, God heeft ons Zijn Geest gegeven als Trooster en Helper (2 Cor. 5)

*5 Hij nu Die ons hiervoor heeft toegerust, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft.*

Een onderpand is een soort handgeld, dat de koper vooruit betaald. Door het onderpand wat je ontvangen hebt weet je, dat je dat wat je begeert, zult ontvangen.

God rust ons toe en Hij geeft ons de Geest tot onderpand.

*6 Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang*

*wij in het lichaam inwonen,  
uitwonend zijn van de Heere.*

*7 Want wij wandelen door  
geloof, niet door aanschouwing.*

*8 Maar wij hebben goede moed  
en wij hebben er meer behagen  
in om uit het lichaam uit te  
wonen en bij de Heere in te  
wonen.*

*9 Daarom stellen wij er ook een  
eer in, hetzij inwonend, hetzij  
uitwonend, om Hen  
welbehaaglijk te zijn.*

*10 Want wij moeten allen voor  
de rechterstoel van Christus  
openbaar worden, opdat ieder  
vergelding ontvangt voor wat  
hij door middel van zijn lichaam  
gedaan heeft, hetzij goed, hetzij  
kwaad.*

Laten we er naar zuchten, dat  
het sterfelijke, dat wat uit ons  
vlees omhoog komt, door het  
leven – de deugden van Christus  
- wordt verslonden.

En de Geest wil ons daartoe  
krachtig sterken!